

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/847

ze dne 20. května 2015

o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

o ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Toky peněz získaných nezákonným způsobem prostřednictvím převodu peněžních prostředků mohou poškodit integritu, stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh Unie i mezinárodní rozvoj. Praní peněz, financování terorismu a organizovaná trestná činnost jsou i nadále závažnými problémy, které by měly být řešeny na úrovni Unie. Spolehlivost, integrita a stabilita systému převodu peněžních prostředků a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahami pachatelů trestné činnosti a jejich společníků buď zastírat původ výnosů z trestné činnosti, nebo směřovat peněžní prostředky na trestnou činnost nebo teroristické účely.
- (2) Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, mohou využívat k usnadnění své trestné činnosti volného pohybu kapitálu v integrovaném finančním prostoru Unie, pokud nebudou na úrovni Unie přijata určitá koordinační opatření. Cílem mezinárodní spolupráce v rámci Finančního akčního výboru (FATF) a celosvětového provádění jeho doporučení je zabraňovat praní peněz a financování terorismu při převádění peněžních prostředků.
- (3) Z důvodu rozsahu opatření, které je třeba přijmout, by měla Unie zaručit, aby byly mezinárodní standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní, které 16. února 2012 přijal FATF (dále jen

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 20. dubna 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Rady ze dne 20. května 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

„revidovaná doporučení FATF“), a zejména doporučení FATF č. 16 o bezhotovostních převodech (dále jen „doporučení FATF č. 16“) a revidovaná vysvětlivka k jeho provádění, v celé Unii prováděny jednotně, a zejména aby nedocházelo k rozlišování nebo rozporu mezi vnitrostátními platbami uvnitř členského státu na jedné straně a přeshraničními platbami mezi členskými státy na straně druhé. Nekoordinovaný samostatný postup členských států v oblasti přeshraničních převodů peněžních prostředků by mohl mít významný dopad na plynulé fungování platebních systémů na úrovni Unie, a tím poškodit vnitřní trh v oblasti finančních služeb.

- (4) Pro podporu soudržného přístupu k boji proti praní peněz a financování terorismu na mezinárodní úrovni a pro zvýšení účinnosti tohoto boje by další kroky Unie měly zohlednit vývoj na mezinárodní úrovni, totiž revidovaná doporučení FATF.
- (5) Provádění a prosazování tohoto nařízení včetně doporučení FATF č. 16 představuje vhodný a účinný prostředek předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim.
- (6) Účelem tohoto nařízení není vytvářet zbytečnou zátěž ani náklady pro poskytovatele nebo uživatele platebních služeb. Preventivní přístup by tudíž měl být cílený a přiměřený a měl by být plně v souladu s volným pohybem kapitálu, který je zaručen v celé Unii.
- (7) Revidovaná strategie Unie pro boj proti financování terorismu ze dne 17. července 2008 (dále jen „revidovaná strategie“) poukázala na to, že je třeba nadále vyvíjet úsilí s cílem zabránit financování terorismu a kontrolovat, jak osoby podezřelé z terorismu užívají své vlastní finanční zdroje. Uznává se, že se FATF neustále snaží zlepšovat svá doporučení a usiluje o jednotné chápání způsobů, jimiž by bylo možné tato doporučení provádět. Revidovaná strategie konstatuje, že způsob, jimiž všichni členové FATF a členové podobných regionálních subjektů revidovaná doporučení FATF provádějí, je pravidelně vyhodnocován a že je proto důležitý společný přístup členských států k jejich provádění.
- (8) S cílem předcházet financování terorismu byla přijata opatření za účelem zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů některých osob, skupin a subjektů, včetně nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ⁽¹⁾, nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ⁽²⁾ a nařízení Rady (EU) č. 356/2010 ⁽³⁾. Za stejným účelem byla přijata i opatření zaměřená na ochranu finančních systémů před směřováním peněžních prostředků a jiných hospodářských zdrojů na teroristické účely. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ obsahuje řadu takových opatření. Tato opatření však dokonale nebrání přístupu teroristů nebo jiných pachatelů trestné činnosti k platebním systémům za účelem převodu jejich peněžních prostředků.
- (9) Zvláště důležitým a cenným nástrojem pro předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu, jakož i pro provádění omezujících opatření, zejména těch, která ukládají nařízení (ES) č. 2580/2001, (ES) č. 881/2002 a (EU) č. 356/2010, a plně v souladu s nařízeními Unie tato opatření provádějícími, může být úplná dohledatelost převodů peněžních prostředků. Pro zajištění předávání informací v celém platebním řetězci je proto vhodné zavést systém, který ukládá poskytovatelům platebních služeb povinnost doprovázet převody peněžních prostředků informacemi o plátcích a příjemcích.
- (10) Toto nařízení by se mělo použít, aniž by byla dotčena omezující opatření zavedená nařízením na základě článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), jako jsou nařízení (ES) č. 2580/2001, (ES) č. 881/2002 a (EU) č. 356/2010, v nichž může být požadováno, aby poskytovatelé platebních služeb plátce a příjemce a zprostředkující poskytovatelé platebních služeb přijali vhodná opatření ke zmrazení určitých peněžních prostředků nebo dodržovali určitá omezení týkající se některých převodů peněžních prostředků.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá (Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 356/2010 ze dne 26. dubna 2010 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Somálsku (Úř. věst. L 105, 27.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (viz strana 73 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (11) Toto nařízení by se rovněž mělo použít, aniž by byly dotčeny vnitrostátní předpisy, jimiž se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Například osobní údaje shromážděné pro účely splnění tohoto nařízení by se neměly dále zpracovávat způsobem, který není slučitelný se směrnicí 95/46/ES. Zejména by mělo být přísně zakázáno další zpracování osobních údajů pro komerční účely. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny členské státy jako důležitou otázku veřejného zájmu. Proto by při uplatňování tohoto nařízení mělo být v souladu s článkem 26 směrnice 95/46/ES povoleno předávání osobních údajů do třetí země, která nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany v souladu s článkem 25 uvedené směrnice. Je důležité, aby poskytovatelům platebních služeb, kteří působí ve více jurisdikcích a jejichž pobočky či dceřiné společnosti se nacházejí mimo Unii, nebylo bráněno v předávání informací o podezřelých transakcích uvnitř téže organizace, pokud použijí odpovídající zabezpečení. Kromě toho by poskytovatelé platebních služeb plátce a příjemce a zprostředkující poskytovatelé platebních služeb měli mít zavedena vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů před jejich náhodnou ztrátou, změnou, neoprávněným sdělením nebo neoprávněným přístupem.
- (12) Toto nařízení se nevztahuje na osoby, jejichž jedinou činností je převádění dokumentů v listinné podobě na elektronické údaje a které jednájí na základě smlouvy s poskytovatelem platebních služeb, ani na osoby, jejichž jedinou činností je poskytování komunikačních nebo jiných podpůrných systémů pro převody peněžních prostředků nebo systémů pro clearing a vypořádacích systémů poskytovatelům platebních služeb.
- (13) Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků odpovídající službám uvedeným v čl. 3 písm. a) až m) a o) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES⁽²⁾. Je rovněž vhodné vyjmout z jeho oblasti působnosti převody peněžních prostředků, které představují malé riziko praní peněz nebo financování terorismu. Tato vynětí by měla zahrnovat platební karty, nástroje elektronických peněz, mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení nebo zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplacené i placené následně, jsou-li použity výhradně k nákupu zboží nebo služeb a číslo uvedené karty, nástroje nebo zařízení doprovází všechny převody. Avšak použití platební karty, nástroje elektronických peněz, mobilního telefonu nebo jakéhokoli jiného digitálního zařízení nebo zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplaceného i placeného následně, pro převod peněžních prostředků mezi osobami spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení. Kromě toho by z oblasti působnosti tohoto nařízení měly být vyňaty výběry z bankomatů, platby daní, pokut nebo jiných odvodů, převody prostředků uskutečněné výměnou digitálního obrazu šeků, včetně šeků převedených do elektronické podoby, nebo směnek, a převody peněžních prostředků, kdy jsou plátce i příjemce platby poskytovateli platebních služeb a jednájí svým vlastním jménem.
- (14) S cílem zohlednit zvláštnosti vnitrostátních platebních systémů a za podmínky, že je vždy možné dohledat převod peněžních prostředků zpět k plátcí, by členské státy měly mít možnost vyjmout z oblasti působnosti tohoto nařízení některé domácí převody peněžních prostředků nízké hodnoty včetně elektronických žirových plateb využívané k nákupu zboží nebo služeb.
- (15) Poskytovatelé platebních služeb by měli zajistit, aby informace o plátcí a příjemci nechyběly nebo nebyly neúplné.
- (16) Aby nedocházelo ke snižování účinnosti platebních systémů a aby se vyvážilo riziko přesunu transakcí do šedé zóny v důsledku uplatňování příliš přísných identifikačních požadavků na jedné straně a riziko potenciálních teroristických hrozeb představovaných malými převody peněžních prostředků na straně druhé, měla by se povinnost kontrolovat správnost informací o plátcí nebo příjemci v případě převodů peněžních prostředků, u nichž zatím nedošlo k ověření, ukládat pouze u jednotlivých převodů peněžních prostředků přesahujících částku 1 000 EUR, ledaže se převod zdá být spojen s jinými převody peněžních prostředků, s nimiž by dohromady přesáhly částku 1 000 EUR, peněžní prostředky byly obdrženy nebo vyplaceny v hotovosti nebo v anonymních elektronických peněžích, nebo existuje důvodné podezření na praní peněz nebo financování terorismu.
- (17) U převodů peněžních prostředků, u nichž se má za to, že došlo k ověření, by se od poskytovatelů platebních služeb nemělo vyžadovat, aby ověřovali informace o plátcí nebo příjemci doprovázející každý převod peněžních prostředků, pokud jsou splněny povinnosti stanovené ve směrnici (EU) 2015/849.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (18) S ohledem na legislativní akty Unie týkající se platebních služeb, totiž nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽²⁾ a směrnici 2007/64/ES, by mělo stačit, aby byly k převodům peněžních prostředků uvnitř Unie poskytovány pouze zjednodušené informace, jako je číslo platebního účtu či účtů nebo jedinečný identifikátor transakce.
- (19) Aby se orgánům třetích zemí příslušným pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu umožnilo dohledat zdroj peněžních prostředků používaných k těmto účelům, měly by být převody peněžních prostředků z Unie mimo Unii doprovázeny úplnými informacemi o plátcích a příjemcích. Uvedeným orgánům by měl být poskytnut přístup k úplným informacím o plátcích a příjemcích pouze za účelem předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu.
- (20) Orgány členských států příslušné pro boj proti praní peněz a financování terorismu a příslušné justiční a donucovací orgány v členských státech by měly zintenzivnit vzájemnou spolupráci a spolupráci s příslušnými orgány třetích zemí, včetně rozvojových zemí, aby tak ještě více posílily transparentnost a sdílení informací a osvědčených postupů.
- (21) Pokud jde o převody peněžních prostředků od jediného plátce několika příjemcům, které jsou zasílány hromadným příkazem obsahujícím jednotlivé převody z Unie mimo Unii, je třeba stanovit, že k těmto jednotlivým převodům lze uvádět pouze číslo platebního účtu plátce nebo jedinečný identifikátor transakce, jakož i úplné informace o příjemci, pokud hromadný příkaz obsahuje úplné informace o plátcích, jejichž správnost byla ověřena, a úplné informace o příjemci, které jsou zcela dohledatelné.
- (22) V zájmu kontroly, zda převody peněžních prostředků doprovázejí požadované informace o plátcích a příjemcích, a s cílem napomoci zjišťování podezřelých transakcí by poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb měli mít k dispozici účinné postupy pro zjišťování, zda informace o plátcích a příjemcích chybějí nebo jsou neúplné. Mezi tyto postupy by tam, kde je to vhodné, mělo patřit sledování ex post a sledování v reálném čase. Příslušné orgány by měly zajistit, aby poskytovatelé platebních služeb v celém platebním řetězci připojovali požadované informace o transakci k bezhotovostnímu převodu nebo je uváděli v související zprávě.
- (23) Vzhledem k možné hrozbě praní peněz a financování terorismu, kterou představují anonymní převody, je vhodné požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb vyžadovali informace o plátcích a příjemcích. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizik, který vypracoval FATF, je vhodné určit oblasti s vyšším a nižším rizikem pro lepší zacílení na riziko praní peněz a financování terorismu. Poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb by tedy měli mít účinné postupy založené na posouzení rizik, které se použijí, pokud převod peněžních prostředků nedoprovázejí požadované informace o plátcích nebo příjemcích, aby mohli rozhodnout, zda tento převod peněžních prostředků provést, odmítnout nebo pozastavit a jaká následná opatření učinit.
- (24) Poskytovatel platebních služeb příjemce a zprostředkující poskytovatel platebních služeb by měli při zjištění chybějících nebo neúplných informací o plátcích nebo příjemcích postupovat zvláště obezřetně a na základě posouzení rizik a měli by podezřelé transakce oznamovat příslušným orgánům v souladu s oznamovací povinností stanovenou ve směrnici (EU) 2015/849 a s vnitrostátními předpisy, které ji provádějí.
- (25) Ustanovení o převodech peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcích či příjemcích se použijí, aniž by byly dotčeny povinnosti poskytovatelů platebních služeb a zprostředkujících poskytovatelů platebních služeb pozastavit nebo odmítnout převody peněžních prostředků, které porušují občanské, správní nebo trestní právní předpisy.
- (26) S cílem pomoci poskytovatelům platebních služeb zavést účinné postupy za účelem zjišťování případů, kdy obdrží převody peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcích či příjemcích, a přijímání navazujících opatření by Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), zřízený nařízením

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽²⁾, a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽³⁾, měly vydat obecné pokyny.

- (27) Aby bylo možné v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu podniknout okamžité kroky, měli by poskytovatelé platebních služeb urychleně reagovat na žádosti o informace o plátcích a příjemcích podané orgány příslušnými pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu v členském státě, v němž jsou tyto poskytovatelé usazeni.
- (28) Počet dnů, ve kterém má být dána odpověď na žádost o informace o plátcích, je určen počtem pracovních dnů v členském státě poskytovatele platebních služeb plátce.
- (29) Protože při vyšetřování trestné činnosti lze často identifikovat požadované údaje nebo osoby zúčastněné na transakci až po mnoha měsících či dokonce letech po uskutečnění původního převodu peněžních prostředků a aby bylo možné mít v rámci vyšetřování přístup k zásadním důkazům, je vhodné vyžadovat, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy s informacemi o plátcích a příjemcích po určitou dobu pro účely předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Délka této doby by měla být omezena na pět let a po jejím uplynutí by měly být veškeré osobní údaje smazány, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak. Je-li to nezbytné pro účely předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz nebo financování terorismu, a po posouzení nezbytnosti a přiměřenosti tohoto opatření, měly by členské státy mít možnost povolit nebo požadovat, aby byly záznamy uchovávány po další dobu nejvýše pěti let, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů použitelné pro probíhající trestní vyšetřování a soudní řízení.
- (30) Aby se zlepšilo dodržování tohoto nařízení a v souladu se sdělením Komise ze dne 9. prosince 2010 s názvem „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“, měla by být posílena pravomoc příslušných orgánů přijímat opatření v rámci dohledu a ukládat sankce. Měly by být stanoveny správní sankce a opatření a vzhledem k významu boje proti praní peněz a financování terorismu by členské státy měly stanovit sankce a opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy by je měly oznámit Komisi a společnému výboru Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (společně dále jen „evropské orgány dohledu“).
- (31) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění kapitoly V tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Řada zemí a území, které nejsou součástí území Unie, sdílí s některým členským státem měnovou unii, jsou součástí měnového prostoru některého členského státu nebo podepsaly s Uníí zastupovanou některým členským státem měnovou dohodu a mají poskytovatele platebních služeb, kteří se přímo nebo nepřímo podílejí na platebních a vypořádacích systémech daného členského státu. S cílem zabránit uplatňování tohoto nařízení na převody peněžních prostředků mezi dotyčnými členskými státy a zmíněnými zeměmi či územími, což by mělo značně nepříznivý dopad na hospodářství těchto zemí či území, je vhodné umožnit, aby se s takovými převody nakládalo jako s převody peněžních prostředků uvnitř dotyčných členských států.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) Vzhledem k počtu změn, které by bylo třeba učinit v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ⁽¹⁾ v souvislosti s tímto nařízením, by uvedené nařízení mělo být v zájmu jasnosti zrušeno.
- (34) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být, z důvodu rozsahu či účinků akce, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (35) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47) a zásadu *ne bis in idem*.
- (36) Aby se zajistilo hladké zavedení nového rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu zavedeného tímto nařízením, je vhodné, aby se den, od kterého se toto nařízení použije, shodoval se dnem, kdy končí lhůta pro provedení směrnice (EU) 2015/849.
- (37) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a vydal stanovisko dne 4. července 2013 ⁽³⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro informace o plátcích a příjemcích doprovázející převody peněžních prostředků v jakékoli měně za účelem předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu v případech, kdy je alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb zapojených do daného převodu peněžních prostředků usazen v Unii.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na převody peněžních prostředků v libovolné měně, které odesílá nebo přijímá poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkující poskytovatel platebních služeb usazený v Unii.
2. Toto nařízení se nevztahuje na služby uvedené v čl. 3 písm. a) až m) a o) směrnice 2007/64/ES.
3. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků uskutečněné pomocí platební karty, nástroje elektronických peněz, mobilního telefonu nebo jakéhokoli jiného digitálního zařízení či zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplaceného i placeného následně, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) uvedená karta, nástroj nebo zařízení jsou použity výhradně k platbě za zboží nebo služby a
 - b) veškeré převody plynoucí z této transakce doprovází číslo uvedené karty, nástroje nebo zařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků (Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 32, 4.2.2014, s. 9.

Toto nařízení se však použije v případě, kdy se platební karta, nástroj elektronických peněz, mobilní telefon nebo jakékoli jiné digitální zařízení či zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplacené i placené následně, použijí pro převod peněžních prostředků mezi osobami.

4. Toto nařízení se nevztahuje na osoby, jejichž jedinou činností je převádění dokumentů v listinné podobě na elektronické údaje a které jednají na základě smlouvy s poskytovatelem platebních služeb, ani na osoby, jejichž jedinou činností je poskytování komunikačních nebo jiných podpůrných systémů pro převod peněžních prostředků nebo systémů pro clearing a vypořádacích systémů poskytovatelům platebních služeb.

Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků:

- a) při nichž plátce vybírá hotovost z vlastního platebního účtu;
- b) orgánům veřejné moci k platbě daní, pokut nebo jiných odvodů uvnitř členského státu;
- c) kdy jsou plátce i příjemce poskytovateli platebních služeb a jednají svým vlastním jménem;
- d) uskutečněné výměnou digitálního obrazu šeků, včetně šeků převedených do elektronické podoby.

5. Členský stát se může rozhodnout neuplatňovat toto nařízení na převody peněžních prostředků na svém území na platební účet příjemce umožňující výhradně platby za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) na poskytovatele platebních služeb příjemce se vztahuje směrnice (EU) 2015/849;
- b) poskytovatel platebních služeb příjemce je schopen pomocí jedinečného identifikátoru transakce vysledovat skrze příjemce převod peněžních prostředků od osoby, která má s příjemcem smlouvu o dodání zboží nebo poskytnutí služeb;
- c) hodnota převáděných peněžních prostředků nepřesahuje 1 000 EUR.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „financováním terorismu“ financování terorismu ve smyslu čl. 1 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849;
- 2) „praní peněz“ činnosti praní peněz uvedené v čl. 1 odst. 3 a 4 směrnice (EU) 2015/849;
- 3) „plátcem“ osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní převod peněžních prostředků z něj, nebo v případě neexistence platebního účtu osoba, která zadá příkaz k převodu peněžních prostředků;
- 4) „příjemcem“ osoba, která je zamýšleným příjemcem převodu peněžních prostředků;
- 5) „poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb spadající do některé z kategorií uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES, fyzická nebo právnická osoba, na niž se vztahuje výjimka podle článku 26 uvedené směrnice, a právnická osoba, na niž se vztahuje výjimka podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾, která poskytuje služby převodu peněžních prostředků;
- 6) „zprostředkujícím poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb, který není poskytovatelem platebních služeb plátce ani příjemce a který přijímá a odesílá převod peněžních prostředků jménem poskytovatele platebních služeb plátce či příjemce nebo jiného zprostředkujícího poskytovatele platebních služeb;
- 7) „platebním účtem“ platební účet ve smyslu čl. 4 bodu 14 směrnice 2007/64/ES;
- 8) „peněžními prostředky“ peněžní prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 15 směrnice 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- 9) „převodem peněžních prostředků“ jakákoli transakce uskutečněná alespoň zčásti elektronicky jménem plátce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb s cílem zpřístupnit peněžní prostředky prostřednictvím poskytovatele platebních služeb příjemci bez ohledu na to, zda je plátce a příjemce jedna a tatáž osoba, a bez ohledu na to, zda je poskytovatel platebních služeb plátce totožný s poskytovatelem platebních služeb příjemce, včetně:
- a) úhrad ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 260/2012;
 - b) inkasa ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) č. 260/2012;
 - c) poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 13 směrnice 2007/64/ES, vnitrostátního nebo přeshraničního;
 - d) převodů provedených pomocí platební karty, nástroje elektronických peněz, mobilního telefonu nebo jakéhokoli jiného digitálního zařízení či zařízení informačních technologií s podobnými charakteristikami, a to předplaceného i placeného následně;
- 10) „převodem hromadným příkazem“ soubor několika jednotlivých převodů peněžních prostředků, které jsou zasílány společně;
- 11) „jedinečným identifikátorem transakce“ kombinace písmen, čísel nebo symbolů určená poskytovatelem platebních služeb v souladu s protokoly platebních a vypořádacích systémů nebo komunikačních systémů používaných k provedení převodu peněžních prostředků, která umožňuje vysledovatelnost transakce k plátcí a příjemci;
- 12) „převodem peněžních prostředků mezi osobami“ transakce mezi fyzickými osobami jednajícími, jakožto spotřebitelé, za jiným než obchodním, podnikatelským nebo profesním účelem.

KAPITOLA II

POVINNOSTI POSKYTOVATELŮ PLATEBNÍCH SLUŽEB

ODDÍL 1

Povinnosti poskytovatele platebních služeb plátce

Článek 4

Informace doprovázející převody peněžních prostředků

1. Poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby převod peněžních prostředků doprovázely tyto informace o plátcí:
 - a) jméno plátce;
 - b) číslo platebního účtu plátce a
 - c) adresa, číslo úředního osobního dokladu, identifikační číslo klienta nebo datum a místo narození plátce.
2. Poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby převody peněžních prostředků doprovázely tyto informace o příjemci:
 - a) jméno příjemce a
 - b) číslo platebního účtu příjemce.
3. Odchylně od odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zajistí poskytovatel platebních služeb plátce, aby převody peněžních prostředků, které nejsou prováděny z platebního účtu ani na platební účet, spíše než číslo platebního účtu nebo účtů doprovázel jedinečný identifikátor transakce.
4. Před převedením peněžních prostředků poskytovatel platebních služeb plátce ověří správnost informací uvedených v odstavci 1 na základě dokladů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje.
5. Ověření uvedené v odstavci 4 se považuje za provedené, pokud:
 - a) byla totožnost plátce ověřena v souladu s článkem 13 směrnice (EU) 2015/849 a informace získané při tomto ověření byly uchovány v souladu s článkem 40 uvedené směrnice, nebo
 - b) se na plátce vztahuje čl. 14 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849.

6. Aniž jsou dotčeny odchylky stanovené v člancích 5 a 6, nesmí poskytovatel platebních služeb plátce provádět jakékoli převody peněžních prostředků, dokud nezajistí úplné dodržení tohoto článku.

Článek 5

Převody peněžních prostředků uvnitř Unie

1. Odchylně od čl. 4 odst. 1 a 2 musí v případech, kdy jsou všichni poskytovatelé platebních služeb zapojeni do platebního řetězce usazení v Unii, převody peněžních prostředků doprovázet alespoň čísla platebních účtů plátce i příjemce, nebo pokud se použije čl. 4 odst. 3, jedinečný identifikátor transakce, aniž jsou dotčeny informace případně požadované podle nařízení (EU) č. 260/2012.

2. Bez ohledu na odstavec 1 dá poskytovatel platebních služeb plátce do tří pracovních dnů od obdržení žádosti o informace podané poskytovatelem platebních služeb příjemce nebo zprostředkujícím poskytovatelem platebních služeb k dispozici:

- a) v případě převodů peněžních prostředků přesahujících 1 000 EUR, ať jsou tyto převody provedeny jednou transakcí nebo více transakcemi, které se zdají být spojeny, informace o plátcovi nebo příjemci v souladu s článkem 4;
- b) v případě převodů peněžních prostředků nepřesahujících 1 000 EUR, které se nezdají být spojeny s jinými převody peněžních prostředků, s nimiž by dohromady přesáhly částku 1 000 EUR, alespoň
 - i) jména plátce a příjemce a
 - ii) čísla platebních účtů plátce i příjemce, nebo pokud se použije čl. 4 odst. 3, jedinečný identifikátor transakce.

3. Odchylně od čl. 4 odst. 4 nemusí poskytovatel platebních služeb plátce v případě převodů peněžních prostředků uvedených v odst. 2 písm. b) tohoto článku ověřovat informace o plátcovi, ledaže tento poskytovatel:

- a) obdržel peněžní prostředky, které mají být převedeny, v hotovosti nebo v anonymních elektronických penězích, nebo
- b) má důvodné podezření na praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 6

Převody peněžních prostředků mimo Unii

1. V případě převodů hromadným příkazem od jediného plátce, u nichž jsou poskytovatelé platebních služeb příjemců usazení mimo Unii, se čl. 4 odst. 1 nepoužije na jednotlivé převody spojené do souboru, pokud hromadný příkaz obsahuje informace uvedené v čl. 4 odst. 1, 2 a 3 a tyto informace byly ověřeny v souladu s čl. 4 odst. 4 a 5 a pokud jsou jednotlivé převody doprovázeny číslem platebního účtu plátce nebo, pokud se použije čl. 4 odst. 3, jedinečným identifikátorem transakce.

2. Odchylně od čl. 4 odst. 1, a aniž jsou dotčeny informace případně požadované podle nařízení (EU) č. 260/2012, pokud je poskytovatel platebních služeb příjemce usazen mimo Unii, doprovázejí převody peněžních prostředků nepřesahující 1 000 EUR a nezdají se být spojeny s jinými převody peněžních prostředků, s nimiž by dohromady přesáhly částku 1 000 EUR, alespoň:

- a) jména plátce a příjemce a
- b) čísla platebních účtů plátce i příjemce nebo, pokud se použije čl. 4 odst. 3, jedinečný identifikátor transakce.

Odchylně od čl. 4 odst. 4 nemusí poskytovatel platebních služeb plátce ověřovat informace o plátcovi, ledaže tento poskytovatel:

- a) obdržel peněžní prostředky, které mají být převedeny, v hotovosti nebo formou anonymních elektronických peněz, nebo
- b) má důvodné podezření na praní peněz nebo financování terorismu.

ODDÍL 2

Povinnosti poskytovatele platebních služeb příjemce

Článek 7

Zjišťování chybějících informací o plátcích nebo příjemcích

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce zavede účinné postupy ke zjišťování toho, zda byla v komunikačním systému nebo v platebním a vypořádacím systému využitým k uskutečnění převodu peněžních prostředků vyplněna pole týkající se informací o plátcích a příjemcích za použití znaků nebo vstupů, které jsou přípustné v souladu s pravidly tohoto systému.

2. Poskytovatel platebních služeb příjemce zavede účinné postupy, zahrnující tam, kde je to vhodné, sledování ex post nebo sledování v reálném čase, ke zjišťování toho, zda chybějí tyto informace o plátcích nebo příjemcích:

- a) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen v Unii, informace uvedené v článku 5;
- b) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo Unii, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2;
- c) pokud jde o převody hromadným příkazem, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce usazen mimo Unii, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2 týkající se daného převodu hromadným příkazem.

3. Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené v člancích 69 a 70 směrnice 2007/64/ES, ověří poskytovatel platebních služeb příjemce v případě převodů peněžních prostředků přesahujících 1 000 EUR, ať jsou tyto převody provedeny jednou transakcí nebo více transakcemi, které se zdají být spojeny, nejdříve správnost informací o příjemcích uvedených v odstavci 2 tohoto článku na základě dokladů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje, a teprve poté částku připíše na platební účet příjemce nebo mu dané peněžní prostředky zpřístupní.

4. V případě převodů peněžních prostředků nepřesahujících 1 000 EUR, které se nezdají být spojeny s jinými převody peněžních prostředků, s nimiž by dohromady přesáhly částku 1 000 EUR, nemusí poskytovatel platebních služeb příjemce ověřovat správnost informací o příjemcích, ledaže tento poskytovatel:

- a) vyplácí peněžní prostředky v hotovosti nebo v anonymních elektronických peněžích, nebo
- b) má důvodné podezření na praní peněz nebo financování terorismu.

5. Ověření uvedené v odstavcích 3 a 4 se považuje za provedené, pokud:

- a) byla totožnost příjemce ověřena v souladu s článkem 13 směrnice (EU) 2015/849 a informace získané při tomto ověření byly uchovány v souladu s článkem 40 uvedené směrnice; nebo
- b) se na příjemce vztahuje čl. 14 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849.

Článek 8

Převody peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcích nebo příjemcích

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce zavede účinné postupy založené na posouzení rizik, včetně postupů zohledňujících míru rizika podle článku 13 směrnice (EU) 2015/849, pro rozhodování, zda provést, odmítnout nebo pozastavit převod peněžních prostředků, u něhož chybí požadované úplné informace o plátcích a příjemcích, a pro přijímání vhodných následných opatření.

Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce při přijetí převodů peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcích nebo příjemcích uvedené v čl. 4 odst. 1 nebo 2, čl. 5 odst. 1 nebo článku 6 chybějí nebo jsou neúplné nebo nebyly vyplněny za použití znaků nebo vstupů, které jsou přípustné podle pravidel daného komunikačního nebo platebního a vypořádacího systému, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 1, při zohlednění míry rizika převod odmítne nebo před tím, než částku připíše na platební účet příjemce nebo mu dané peněžní prostředky zpřístupní, nebo poté požádá o požadované informace o plátcích a příjemcích.

2. Nedodá-li poskytovatel platebních služeb požadované informace o plátcí nebo příjemci mnohokrát, poskytovatel platebních služeb příjemce před tím, než buď odmítne všechny budoucí převody peněžních prostředků od tohoto poskytovatele platebních služeb, nebo omezí nebo ukončí svůj obchodní vztah s tímto poskytovatelem platebních služeb, učiní kroky, které mohou nejprve zahrnovat vydání varování a stanovení lhůt.

Poskytovatel platebních služeb příjemce oznámí toto mnohonásobné nedodání a učiněné kroky orgánu příslušnému pro sledování souladu s předpisy v oblasti boje proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 9

Hodnocení a oznamování

Poskytovatel platebních služeb příjemce vezme skutečnost, že informace o plátcí nebo příjemci chybějí či jsou neúplné, v úvahu při hodnocení toho, zda je převod peněžních prostředků nebo jakákoli související transakce podezřelý a zda se má oznámit finanční zpravodajské jednotce v souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

ODDÍL 3

Povinnosti zprostředkujícího poskytovatele platebních služeb

Článek 10

Uchování informací o plátcí a příjemci s převodem

Zprostředkující poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby všechny obdržené informace o plátcí a příjemci, které doprovázejí převod peněžních prostředků, zůstaly s převodem uchovány.

Článek 11

Zjišťování chybějících informací o plátcí nebo příjemci

1. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb zavede účinné postupy ke zjišťování toho, zda byla v komunikačním systému nebo v platebním a vypořádacím systému využitém k uskutečnění převodu peněžních prostředků vyplněna pole týkající se informací o plátcí a příjemci za použití znaků nebo vstupů, které jsou přípustné v souladu s pravidly tohoto systému.
2. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb zavede účinné postupy, zahrnující tam, kde je to vhodné, sledování ex post nebo sledování v reálném čase, ke zjišťování toho, zda chybějí tyto informace o plátcí nebo příjemci:
 - a) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž jsou poskytovatelé platebních služeb plátce a příjemce usazeni v Unii, informace uvedené v článku 5;
 - b) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce nebo příjemce usazen mimo Unii, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2;
 - c) pokud jde o převody hromadným příkazem, u nichž je poskytovatel platebních služeb plátce nebo příjemce usazen mimo Unii, informace uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2 týkající se tohoto převodu hromadným příkazem.

Článek 12

Převody peněžních prostředků s chybějícími informacemi o plátcí nebo příjemci

1. Zprostředkující poskytovatel platebních služeb zavede účinné postupy založené na posouzení rizik pro rozhodování, zda provést, odmítnout nebo pozastavit převod peněžních prostředků, u něhož chybí požadované informace o plátcí a příjemci, a pro přijímání vhodných následných opatření.

Zjistí-li zprostředkující poskytovatel platebních služeb při přijetí převodů peněžních prostředků, že informace uvedené v čl. 4 odst. 1 nebo 2, čl. 5 odst. 1 nebo článku 6 chybějí nebo nebyly vyplněny za použití znaků nebo vstupů, které jsou přípustné podle pravidel daného komunikačního nebo platebního a vypořádacího systému, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 1, při zohlednění míry rizika převod odmítne nebo před předáním převodu peněžních prostředků nebo po jeho předání požádá o požadované informace o plátcí a příjemci.

2. Nedodá-li poskytovatel platebních služeb požadované informace o plátcí nebo příjemci mnohokrát, zprostředkující poskytovatel platebních služeb před tím, než buď odmítne všechny budoucí převody peněžních prostředků od tohoto poskytovatele platebních služeb, nebo omezí nebo ukončí svůj obchodní vztah s tímto poskytovatelem platebních služeb, učiní kroky, které mohou nejprve zahrnovat vydání varování a stanovení lhůt.

Zprostředkující poskytovatel platebních služeb oznámí toto mnohonásobné nedodání a učiněné kroky orgánu příslušnému pro sledování souladu s předpisy v oblasti boje proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 13

Hodnocení a oznamování

Zprostředkující poskytovatel platebních služeb vezme skutečnost, že informace o plátcí nebo příjemci chybějí, v úvahu při hodnocení toho, zda je převod peněžních prostředků nebo jakákoli související transakce podezřelý a zda se má oznámit finanční zpravodajské jednotce v souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

KAPITOLA III

INFORMACE, OCHRANA ÚDAJŮ A UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ

Článek 14

Poskytování informací

Poskytovatelé platebních služeb reagují v plném rozsahu a neprodleně, mimo jiné prostřednictvím ústředního kontaktního místa v souladu s čl. 45 odst. 9 směrnice (EU) 2015/849, bylo-li určeno, a v souladu s procedurálními požadavky stanovenými ve vnitrostátním právu členského státu, ve kterém jsou usazeni, na dotazy týkající se informací požadovaných podle tohoto nařízení učiněné výhradně orgány příslušnými pro předcházení praní peněz nebo financování terorismu a boj proti nim v dotčeném členském státě.

Článek 15

Ochrana údajů

1. Na zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení se vztahuje směrnice 95/46/ES, tak jak je provedena ve vnitrostátním právu. Na osobní údaje, které zpracovávají podle tohoto nařízení Komise nebo evropské orgány dohledu, se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Osobní údaje smějí poskytovatelé platebních služeb zpracovávat na základě tohoto nařízení pouze pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu a nesmějí je dále zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě tohoto nařízení pro komerční účely se zakazuje.

3. Poskytovatelé platebních služeb poskytnou novým klientům informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce. Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění na právní povinnosti poskytovatelů platebních služeb podle tohoto nařízení při zpracovávání osobních údajů pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu.

4. Poskytovatelé platebních služeb zajistí respektování důvěrné povahy zpracovávaných údajů.

Článek 16

Uchovávání záznamů

1. Informace o plátcích a příjemcích nesmějí být uchovávány déle, než je nezbytně nutné. Poskytovatelé platebních služeb plátců a příjemců uchovávají záznamy o informacích uvedených v článcích 4 až 7 po dobu pěti let.
2. Po uplynutí doby uchovávání uvedené v odstavci 1 zajistí poskytovatelé platebních služeb, aby byly osobní údaje smazány, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a neurčují, za jakých podmínek poskytovatelé platebních služeb smějí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání osobních údajů povolit nebo požadovat pouze poté, co provedou důkladné posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti, a pokud shledají, že je odůvodněné, neboť je nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz nebo financování terorismu. Doba dalšího uchovávání nesmí přesáhnout pět let.
3. Pokud ke dni 25. června 2015 probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání domnělého praní peněz nebo financování terorismu a poskytovatel platebních služeb má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může tyto informace nebo dokumenty uchovávat v souladu s vnitrostátním právem po dobu pěti let ode dne 25. června 2015. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů platné pro probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dalších pěti let, bylo-li zjištěno, že je další uchovávání nezbytné a přiměřené pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání domnělého praní peněz a financování terorismu.

KAPITOLA IV

SANKCE A SLEDOVÁNÍ

Článek 17

Správní sankce a opatření

1. Aniž je dotčeno právo stanovovat a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro ukládání správních sankcí a opatření za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich uplatňování. Stanovené sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující a musí být v souladu se sankcemi stanovenými podle kapitoly VI oddílu 4 směrnice (EU) 2015/849.

Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo opatření za ta porušení tohoto nařízení, na která se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě sdělí členské státy Komisi příslušná ustanovení svého trestního práva.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že se určité povinnosti vztahují na poskytovatele platebních služeb, mohly být při porušení tohoto nařízení sankce nebo opatření uloženy, v souladu s vnitrostátním právem, členům vedoucího orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

3. Členské státy oznámí pravidla uvedená v odstavci 1 do 26. června 2017 Komisi a společnému výboru evropských orgánů dohledu. Neprodleně jim také oznámí všechny následné změny těchto pravidel.

4. V souladu s čl. 58 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849 musí mít příslušné orgány veškeré dozorové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí. Při výkonu svých pravomocí ukládat správní sankce a opatření příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že tyto správní sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

5. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení uvedená v článku 18, spáchaná v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:

- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby, nebo
- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

6. Členské státy rovněž zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 5 tohoto článku umožnil spáchání některého z porušení uvedených v článku 18 ve prospěch této právnické osoby osobou spadající do její pravomoci.

7. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci ukládat správní sankce a opatření podle tohoto nařízení kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s jinými orgány;
- c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na jiné orgány;
- d) podáním návrhu příslušným justičním orgánům.

Při výkonu svých pravomocí ukládat správní sankce a opatření příslušné orgány úzce spolupracují s cílem zajistit, aby tyto správní sankce nebo opatření vedly k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 18

Zvláštní ustanovení

Členské státy zajistí, aby jejich správní sankce a opatření zahrnovaly alespoň opatření a sankce stanovené v čl. 59 odst. 2 a 3 směrnice (EU) 2015/849 v případě následujících porušení tohoto nařízení:

- a) poskytovatel platebních služeb mnohokrát nebo systematicky porušil článek 4, 5 nebo 6 tím, že nedodal požadované informace o plátcí nebo příjemci;
- b) poskytovatel platebních služeb mnohokrát, systematicky nebo závažným způsobem porušil článek 16 tím, že neuchovával záznamy;
- c) poskytovatel platebních služeb porušil článek 8 nebo 12 tím, že nezavedl účinné postupy založené na posouzení rizik;
- d) zprostředkující poskytovatel platebních služeb závažným způsobem porušil článek 11 nebo 12.

Článek 19

Zveřejňování sankcí a opatření

V souladu s čl. 60 odst. 1, 2 a 3 směrnice (EU) 2015/849 příslušné orgány bez zbytečného odkladu zveřejní správní sankce a opatření, jež byly uloženy v případech, na něž odkazují články 17 a 18, tohoto nařízení včetně informací o typu a povaze porušení povinností a o totožnosti osob odpovědných za toto porušení, je-li to nezbytné a přiměřené po individuálním posouzení každého případu.

Článek 20

Uplatňování sankcí a opatření příslušnými orgány

1. Při určování druhu správních sankcí nebo opatření a výše správních pokut zohlední příslušné orgány všechny relevantní okolnosti, včetně okolností uvedených v čl. 60 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849.

2. Na správní sankce a opatření uložené v souladu s tímto nařízením se použije článek 62 směrnice (EU) 2015/849.

Článek 21

Hlášení případů porušení povinností

1. Členské státy zavedou účinné mechanismy na podporu hlášení případů porušení tohoto nařízení příslušným orgánům.

Tyto mechanismy zahrnují alespoň mechanismy uvedené v čl. 61 odst. 2 směrnice (EU) 2015/849.

2. Poskytovatelé platebních služeb ve spolupráci s příslušnými orgány zavedou vhodné vnitřní postupy pro své zaměstnance nebo osoby ve srovnatelném postavení k internímu hlášení případů porušení povinností prostřednictvím zabezpečeného, nezávislého, specifického a anonymního kanálu, jež jsou přiměřené povaze a velikosti dotčeného poskytovatele platebních služeb.

Článek 22

Sledování

1. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování tohoto nařízení a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření a prostřednictvím účinných mechanismů, a vybízejí k tomu, aby byly případy porušení tohoto nařízení hlášeny příslušným orgánům.

2. Poté, co členské státy oznámí Komisi a společnému výboru evropských orgánů dohledu v souladu s čl. 17 odst. 3 pravidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování kapitoly IV, zejména s ohledem na přeshraniční případy.

KAPITOLA V

PROVÁDĚCÍ PRAVOMOCI

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ODCHYLKY

Článek 24

Dohody se zeměmi a územími, které nejsou součástí území Unie

1. Komise může povolit členskému státu, aby uzavřel dohodu se třetí zemí nebo s územím mimo územní působnost Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování EU ve smyslu článku 355 Smlouvy o fungování EU (dále jen „dotčená země nebo území“), jež se odchylují od tohoto nařízení, s cílem zacházet s převody peněžních prostředků mezi touto zemí nebo územím a dotčným členským státem jako s převody peněžních prostředků uvnitř uvedeného členského státu.

Takové dohody lze povolit jen tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) dotčená země nebo území sdílí s dotyčným členským státem měnovou unii, je součástí měnového prostoru tohoto členského státu nebo podepsala s Uníí zastoupenou členským státem měnovou dohodu;
- b) poskytovatelé platebních služeb v dotčené zemi nebo na dotčeném území se přímo nebo nepřímo účastní platebních a vypořádacích systémů v uvedeném členském státě a
- c) dotčená země nebo území vyžaduje od poskytovatelů platebních služeb ve své jurisdikci uplatňování stejných pravidel, jaká stanoví toto nařízení.

2. Členský stát, který si přeje uzavřít dohodu uvedenou v odstavci 1, podá Komisi žádost a poskytne jí veškeré informace nezbytné k posouzení této žádosti.

3. Poté, co Komise obdrží takovou žádost členského státu, se až do přijetí rozhodnutí podle tohoto článku s převody finančních prostředků mezi daným členským státem a dotčenou zemí či územím nakládá prozatímně jako s převody finančních prostředků uvnitř daného členského státu.

4. Shledá-li Komise do dvou měsíců od obdržení žádosti, že nemá všechny informace nezbytné k posouzení žádosti, obrátí se na dotyčný členský stát a upřesní, jaké další informace požaduje.

5. Do jednoho měsíce od obdržení všech informací, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti, o tom Komise vyrozumí žádající členský stát a postoupí žádost ostatním členským státům.

6. Do tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 5 tohoto článku Komise v souladu s čl. 23 odst. 2 rozhodne, zda dotčenému členskému státu povolí uzavřít dohodu, která je předmětem žádosti.

Komise v každém případě přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci do osmnácti měsíců od obdržení žádosti.

7. Členské státy, kterým bylo uzavření dohod s dotčenou zemí nebo územím povoleno prováděcím rozhodnutím Komise 2012/43/EU⁽¹⁾, rozhodnutím Komise 2010/259/EU⁽²⁾, rozhodnutím Komise 2009/853/ES⁽³⁾ nebo rozhodnutím Komise 2008/982/ES⁽⁴⁾, poskytnou Komisi do 26. března 2017 aktualizované informace nezbytné pro posouzení podle odst. 1 druhého pododstavce písm. c).

Komise tyto informace posoudí do tří měsíců od jejich obdržení s cílem zajistit, aby dotčená země nebo území vyžadovaly od poskytovatelů platebních služeb ve své jurisdikci uplatňování stejných pravidel, jaká stanoví toto nařízení. Domnívá-li se Komise na základě takového posouzení, že podmínka stanovená v odst. 1 druhém pododstavci písm. c) již není splněna, zruší příslušné rozhodnutí Komise nebo prováděcí rozhodnutí Komise.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/43/EU ze dne 25. ledna 2012, kterým se Dánskému království povoluje uzavírat dohody s Grónskem a Faerskými ostrovy o převodu peněžních prostředků mezi Dánskem a každým z uvedených území, aby se s nimi zacházelo jako s převody peněžních prostředků v rámci Dánska, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 24, 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/259/EU ze dne 4. května 2010, kterým se Francouzská republika zmocňuje s Monackým knížectvím uzavřít dohodu o tom, aby se s převody peněžních prostředků mezi Francouzskou republikou a Monackým knížectvím zacházelo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 jako s převody peněžních prostředků v rámci Francouzské republiky (Úř. věst. L 112, 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2009/853/ES ze dne 26. listopadu 2009, na jehož základě se Francie zmocňuje uzavřít dohodu se Saint Pierrem a Miquelonem, Mayotte, Novou Kaledonií, Francouzskou Polynésií a Wallisem a Futunou, pokud jde o to, aby se s převody finančních prostředků mezi Francií a těmito územími zacházelo jako s převody finančních prostředků v rámci Francie, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 312, 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2008/982/ES ze dne 8. prosince 2008, kterým se Spojené království zmocňuje k uzavření dohody se správní oblastí Jersey, správní oblastí Guernsey a s ostrovem Man s cílem zacházet s převody peněžních prostředků mezi Spojeným královstvím a každým z uvedených území jako s převody v rámci Spojeného království, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 352, 31.12.2008, s. 34).

Článek 25

Obecné pokyny

Do 26. června 2017 vydají evropské orgány dohledu příslušným orgánům a poskytovatelům platebních služeb obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 týkající se opatření, která mají být přijata podle tohoto nařízení, zejména pokud jde o provádění jeho článků 7, 8, 11 a 12.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006

Nařízení (ES) č. 1781/2006 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 27

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 26. června 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. května 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1781/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 2
Článek 4	Čl. 4 odst. 1
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 16
Článek 12	Článek 10
—	Článek 11
—	Článek 12
—	Článek 13
Článek 13	—
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Články 17 až 22
Článek 16	Článek 23
Článek 17	Článek 24
Článek 18	—
Článek 19	—
—	Článek 26
Článek 20	Článek 27